

РЕШЕНИЕ

№ 18678

гр. София, 14.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 151 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С Г

при участието на секретаря С В
като разгледа докладваното от С Г Гражданско дело № 20221110131498 по описа за 2022 година

Предявени са положителни установителни искове с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 от ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че е налице облигационно отношение, възникнало по силата на сключен с ответника договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителя, без да е необходимо изричното им приемане, като в изпълнение на този договор е доставил за периода 01.05.2018 г. –АП04.2020 г. на ответника топлинна енергия, а последният не е заплащал дължимите за нея суми в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Поради тази причина се дължала и лихва за забава, но не върху прогнозните стойности през отоплителния сезон, а върху сумите, посочени в изравнителната сметка и отбелязани в общата фактура за съответния отоплителен сезон. При тези твърдения иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи сумата 705.50 лв. – главница, представляваща цена на топлинна енергия, доставена за периода от 01.05.2018 г. –АП04.2020 г. и сумата 31,44 лв. за дялово разпределение за периода от м.01.2019 г. доАП04.2020 г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 28.02.2022 г., до окончателното им изплащане; сумата от 134,67 лв. – законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2019 г. – 11.02.2022 г., както и сумата от 7,47 лв. – законна лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода 03.03.2019 г. – 11.02.2022 г. Претендира разноски.

Ответникът оспорва исковете без да излага конкретни възражения. Препраща към мотивите

на решение от 19.02.2019 г. на СРС.

Третото лице помагач „Т С” ЕООД счита, че предявените искиове са основателни и доказани. Твърди, че е изготвяло дяловото разпределение за аб. № .. в съответствие с всички действащи през процесния период нормативни разпоредби.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от фактическа и правна страна следното:

Правилото на чл. 149, ал. 1, т. 6 от ЗЕ е договорът да е формален, в писмена форма при общи условия, сключен между доставчика на топлинна енергия и клиентите /потребителите/ в сграда – етажна собственост. Изключението е предвидено в чл. 153, ал. 1 от ЗЕ, съгласно който облигационното отношение възниква с източник закона, с факта на придобиване на право на собственост или ограничено вещно право на ползване върху самостоятелен обект в сграда в режим на етажна собственост (презумирано правоотношение). Изричното волеизявление (съгласие) за сключване на договор изключва презумираното– агр. от чл. 9 от ЗЗД.

Видно от представената по делото молба – декларация от 07.02.1996 г., ответникът е поискала откриването на партида за процесния топлоснабдяван имот на нейно име. Това изявление представлява предложение за сключване на договор за доставка на топлинна енергия - арг. чл. 13 ЗЗД. Като е приело това заявление, входирал го е, продължил е да доставя топлинна енергия до процесния апартамент и да издава фактури на посочения в заявлението абонатен номер, ищцовото дружество е приело предложението за сключване на договор за доставка на топлинна енергия. Подписът на молбата декларация не е оспорен от ответника М..

Следователно ответникът е потребител на топлинна енергия по смисъла на § 1, т. 42 от ДР на ЗЕ, а следователно и длъжник за цената на доставяната в собствения му апартамент топлоенергия (чл. 155 от ЗЕ), включително и на тази, отдадена от сградната инсталация). Източник на права и задължения са и Общите условия за продажба на топлинна енергия от "Т С" ЕАД на потребители за битови нужди, тъй като са спазени изискванията за одобряването им от КЕВР и публикуването им в столичен ежедневник, както и поради липсата на твърдения, че вАП ...-дневния срок от влизането им в сила ответникът е изявил писмено несъгласието си с тях, като е предложил на топлопреносното предприятие ОУ, различни от публикуваните / чл. 150, ал. 3 от ЗЕ/.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Съгласно чл. 139, ал. 2 от ЗЕ, дяловото разпределение на топлинна енергия между клиентите в сгради-етажна собственост се извършва от топлопреносното предприятие или чрез възлагане на лице, вписано в

публичния регистър по чл. 139а от ЗЕ. Съгласно чл. 149б, ал. 3 ЗЕ услугата дялово разпределение се извършва от и за сметка на доставчика на топлинна енергия или по сключен от него договор с лице, регистрирано по реда на чл. 139а, вкл. в хипотезата на чл. 139б от ЗЕ (когато клиентите в сграда - етажна собственост са избрали лице, регистрирано по реда на чл. 139а, за извършване на услугата дялово разпределение) като сумите за дялово разпределение се заплащат от потребителите на продавача - чл. 36 от ОУ. В случая етажните собственици на процесната сграда са възложили извършването на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода на третото лице-помагач "Т С" ЕООД.

Подаването на топлинна енергия към сградата, в която се намира процесният имот, в периода от м. 05. 2018 г. – м. 04. 2020 г., за който е предявен искът, се установява от съвкупната преценка на документи за топлинно счетоводство и отчети за отдадена топлинна енергия и заключението на съдебно - техническата експертиза, което се базира не само на изходящите от ищеца фактури, но и на проверки на месечните отчети на общия топломер в сградата / който е сред уредите за топлинно отчитане, одобрени от Националния център по метрология/ и дяловите разпределения от фирмата за топлинно счетоводство.

Изложеното предполага, че установителният иск за цената на доставена топлинна енергия срещу ответника е доказан по основание за посочения по – горе период.

Въз основа на заключението на изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза и съдебно – счетоводната експертиза съдът приема, че общият размер на задължението на ответника е за плащане на доставена топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация и сума за топлинна енергия за имот и БГВ в посочения по – горе период е доказан до размера 696,09 лв. за топлинна енергия.

Следователно искът за главница за цена на топлинна енергия срещу ответникът М. е основателен за установения размер от 696,09 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 705,50 лева подлежи на отхвърляне, както и за лихва за забава върху тази сума в размер на 134,67 лева (съобразно диспозитивното начало в гражданския процес).

По отношение претенцията за заплащане на стойността на дяловото разпределение, съдът намира, че с оглед заключението на СТЕ и представените от третото лице-помагач писмени доказателствени средства, услугата е действително предоставена, поради което се дължи и заплащането на нейната цена. Видно от заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза размерът на начислената сума за дялово разпределение за процесния период е 31,44 лв. лева, до който размер искът се явява основателен.

Неоснователен е и следва да бъде отхвърлен искът за мораторна лихва за неплатена услуга дялово разпределение. По арг. от чл. 36 от ОУ не се установява уреден ред и начин за заплащане на услугата, което касае и въпросът с изпадането в забава при неточно изпълнение в темпорален аспект. Освен това, не се представя и покана до длъжника за плащане, поради което правото на парично вземане съдът приема, че не е възникнало.

По разностките: В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на

Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноси в заповедното и исковото производство.

Ищецът претендира разноси за заповедното производство, от които 25 лева за заплатена държавна такса и 50 лева за юрисконсултско възнаграждение; за исковото производство – 75 лева за заплатена държавна такса, 270 лева депозит по допусната съдебно-техническа експертиза, 270 лева депозит по допусната съдебно счетоводна експертиза и юрисконсултско възнаграждение, което съдът съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25 Наредба за заплащане на правната помощ, определя в минималния нормативно предвиден размер от 100 лв., съобразявайки обема на извършените от юрисконсулта действия по защитата, както и това, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Съобразно уважената част от иска на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца се дължи сумата от 701,27 лева разноси в исковото производство и сумата от 73,56 лв. – разноси в заповедното.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по исковете, предявени от "Т С" ЕАД, ЕИК ..., гр. София, ул. "." № .. срещу М. Д. М., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. "...", бл., вх. А, ет. 8, апАП ... с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, че ответникът дължи на ищеца сумата от 696,09 лева, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. "...", бл., вх. А, ет. 8, апАП ... за периода от 01.05.2018 г. до АП04.2020 г., ведно със законна лихва от 28.02.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 134,67 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 11.02.2022 г., сумата от 31,44 лв. – цена на услугата за дялово разпределение за периода от м.01.2019 г. – АП04.2020 г., ведно със законната лихва от 28.02.2022 г. за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 10592/2022 г. по описа на СРС, 151-ви състав, като ОТХВЪРЛЯ иска за главница за дължимата топлинна енергия за сумата над 696,09 лева до пълния предявен размер от 705,50 лв. и акцесорния иск за сумата от 7,47 лева мораторна лихва, дължимата върху цената на услугата за дялово разпределение за периода 03.03.2019 г. – 11.02.2022 г., като неоснователни.

ОСЪЖДА М. Д. М., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. "...", бл., вх. А, ет. 8, апАП ... да заплати на "Т С" ЕАД, ЕИК ..., гр. София, ул. "." № .. на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата 701,27 лв. – разноси за исковото производство и сумата от 73,56 лева - разноси за заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните и е постановено при участието на „Т С” ЕООД, ЕИК АП- трето лице помагач на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____